

## Mattheus 25:6b

**“.....Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet”**

1 de Persoon van de Bruidegom 2 de prediking van Zijn komst 3 de plaats van ons allen

Gemeente,

Advent. Dat betekent: Hij komt. Eeuwenlang heeft de kerk Jezus verwacht. Geleefd met de hartslag: Hij komt, Hij komt, de Messias in het vlees. Gods Zoon als Mens. En ieder jaar herdenken wij het weer: kerst, goede vrijdag, Pasen, hemelvaart, Pinksteren..... op weg naar het laatste heilsfeit: de wederkomst. Hij komt, Hij komt. Met als doel dat steeds meerderen naar Zijn komst uitzien. En dat zij steeds meer en verlangender naar Zijn komst zullen uitzien.

De Heere Jezus heeft er Zelf ook veel over gesproken. Vooral kort voor Zijn lijden en sterven. En één van die gelijkenissen is vandaag aan de orde. De gelijkenis van de 5 wijze en 5 dwaze maagden. Waarin de Heere Jezus een bijzonder benaming voor Zichzelf heeft: de bruidegom.

1 de Persoon van de Bruidegom

Wat is dat voor iemand? De bruidegom is de stralende man op de trouwdag. Stralend naast zijn vrouw, de bruid. En wat kun je van een bruidegom zeggen? Twee dingen in elk geval. Het eerste hoorde ik tijdens de trouwdag van onze dochter. Waarop de ambtenaar van de burgerlijke stand zei. Je moet niet gaan trouwen om gelukkig te worden. Niet gaan trouwen om gelukkig te worden. Je moet gaan trouwen om gelukkig te maken. Ja, dat is ten diepste waar. Dat is liefde: je wilt de ander gelukkig maken en gelukkig zien. Dat is liefde, al kost het iets, veel, alles: ik wil jou gelukkig maken. Dat kan ook blijven. Als mijn eigen geluk de norm wordt, kan het huwelijk een keer niet meer aan mijn eisen voldoen. Maar als ik de ander gelukkig wil maken, dat blijft altijd mijn roeping.

Het tweede wat je van een bruidegom kunt zeggen is dit. Hoe is het gegaan dat je op je trouwdag staat als stralende man? Hoe begon het? Je werd verliefd op dat meisje. Je wilde haar graag als je vriendin. Maar ja, de volgende dag stond ze niet op de stoep aan te bellen van: he hallo hier ben ik. Nee, je moet daar wel wat voor doen. Je zoekt contact. Je neemt haar mee uit eten. Je geeft haar eens iets. Zo probeer je haar aandacht en liefde te winnen. Op een trouwdag kan je nog wel eens horen met een glimlach: je hebt me een

vermogen gekost zeg. Maar de bruidegom heeft het er voor over gehad nu hij op de trouwdag staat.

Zie, de bruidegom. Dat is de Heere Jezus. Van Wie deze twee dingen gelden: Hij heeft er wat voor over gehad om Zich een bruid te krijgen. En: Hij wil haar niet anders dan gelukkig maken.

Wat heeft Jezus ervoor over gehad om Zijn bruid te krijgen. Hij wilde haar hebben. Dat is al een ontzaglijk wonder. Waarom wil een jongen een meisje tot vriendin hebben? Hij ziet wat in haar, leuk, lief, mooi, knap, sociaal. Aantrekkelijk. Maar Jezus ziet in een zondaar niets aantrekkelijks. Hij houdt niet van Zijn bruid omdat Hij iets in haar ziet, Hij heeft haar lief ondanks dat Hij alleen maar afstotelijks in haar ziet. We zien er niet uit: geestelijk dood in zonde en misdaden, vol met zondige begeerten, beladen met schuld. En toch wil Jezus een bruid hebben. Wonder van Zijn liefde.

En Zijn bruid komt al helemaal niet naar Hem toe van: hier ben ik mag ik alstublieft Uw bruid zijn? Helemaal niet. Ze wil niet. Zondaren lopen voor Hem weg, zien helemaal niets in Hem. Denken dat Hij onze vrijheid wil beknotten en ons leven verzuren wil en allemaal leuke dingen ontzeggen wil. We willen Hem niet, laat ons met rust, we voelen ons prima en hebben het naar ons zin. Jezus, de Bruidegom moet er wat voor over hebben! Hij komt naar de aarde. Hij daalt neer vanuit de hemel. Zoekend naar Zijn bruid. Hij gaat door Gethsemané naar Golgotha. Op zoek naar Zijn bruid. Hij sterft aan het kruis: betaald de schuld en verwerft de Heilige Geest. Op zoek naar Zijn bruid. Hij zendt de prediking uit: kom tot Mij, kom tot Mij. In Mij vind je vrede, verlossing, eeuwig leven. Zoekend naar Zijn bruid. Hij wint Zijn bruid in voor Zich. Zij komt en valt voor Hem neer en geeft zich Hem over. Dat heeft het Hem gekost. Om Zich een bruid te werven kwam Hij ten hemel af, Hij was 't Die door Zijn sterven Zijn bruid het leven gaf.

En Hij is de Bruidegom van Wie het puur geldt: Hij heeft Zich een bruid geworven om haar gelukkig te maken. Om haar ten hoogste gelukkig te maken, dat is zalig te maken. Te verlossen van het grootste kwaad, te brengen tot het hoogste goed. Te verlossen van zonde, duivelse overheersing, schuld, straf, eeuwige verdoemenis. En te brengen tot het hoogste goed: vrede met God, kind van de Vader, de Heilige Geest te geven, het eeuwige leven, de erfenis van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Om haar gelukkig te maken. Zo gelukkig, zalig, wil Jezus maken.

Jezus, de Bruidegom. Wat een Bruidegom. Wat doet Hij niet om u tot bruid te werven. Wat wil Hij gelukkig maken. Deze Bruidegom is ons midden in het Woord. Zou je ooit gelukkiger kunnen worden dan met Hem? Iemand Die zo liefheeft en Die zo gelukkig maakt. Hij is in ons midden en dingt naar je

hand en naar je hart. In het Woord zoekt Hij je op en dingt naar je hart. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Vanmorgen, nu kunt u Zijn bruid worden. Krijgt u een aanzoek.

We kunnen ons toch wel voorstellen dat de bruid van Christus haar Bruidegom liefheeft. Of niet. Wat heeft ieder die bruid van Jezus is, die ingewonnen werd, die zich aan Hem leefde overgeven, wat heeft die Hem lief. U ook? Mijn Liefste, mijn Bruidegom, mijn alles is Hij. Want er is niemand noch in de hemel noch op de aarde die ons liever heeft dan Jezus Christus. Daar zegt je ziel dan wel "Amen" op. Laat Hij Zijn liefde merken, je voelt het als zoeter dan het leven. Verbergt Hij Zich met Zijn liefde, dan is het bitterder dan de dood. Dan schreeuwt je hart weer: waar bent U, waar is Uw liefde toch?

Jezus, de Bruidegom van Zijn Kerk.

Zo noemt, vergelijkt Jezus Zich dus in deze gelijkenis. Nu geeft onze tekst aan dat er een bijzonder moment plaatsvindt in de gelijkenis. Er komt een moment dat er geroepen wordt: Zie, de bruidegom komt!

2 de prediking van Zijn komst

Welk moment is dat? Dat is duidelijk het moment waarop de bruiloft gaat beginnen. De bruiloft. Die in het Oude Oosten 7 dagen duurde.

En dan geeft Jezus aan dat dat grote gevolgen heeft. En dat moet buitengewoon schokkend geweest zijn. Kijk, gelijkenissen zijn op zich verhalen uit het dagelijks leven van die tijd. Zaaïen, vissen, mosterdzaad, onkruid enz. Die een overeenkomst hebben met het Koninkrijk der hemelen. Maar dan zit er soms in zo'n gelijkenis een trek die niet uit het dagelijks leven komt, die anders is. Bv bij het onkruid in de tarwe. Als de heer zegt: laat het onkruid staan want misschien trek je een paar tarweplanten mee uit. Zoiets zegt geen enkele boer. Je wiedt onkruid en ja dat kost ook een beetje opbrengst. Maar dat calculeer je in, je kan moeilijk niks aan het onkruid doen. En Jezus zegt dan: nee, de heer wil dat het onkruid blijft staan. Dat was verrassend, onverwachts.

Zo hier in deze gelijkenis. Elke Israeliet herkent dit. Zo ging dat toen. Maar dan, in het gastvrije Oosten, dat iemand er niet meer ingelaten wordt omdat hij wat te laat komt. Dat doen wij al niet in het Westen: iemand die voor de bruiloft komt terugsturen omdat hij wat te laat is. Laat staan in het gastvrije Oosten. Dus dit valt op. Als Jezus aangeeft: hier is het anders! Als de deur dicht is, komt niemand er meer in. Dan is het binnen of buiten. En dan is daar niks meer aan te veranderen. Dat wil Jezus blijkbaar op laten vallen.

Als het gaat om de bruiloft van Hemzelf, de hemelse Bruidegom. Ter middernacht, als de tijd is aangebroken dat de wereld nacht is, dat de plagen en oordelen over de aarde gaan en de goddeloosheid toeneemt, als het nacht is, dan klinkt er geroep: de stem van een aartsengel, de bazuin zal klinken: de Bruidegom komt. Jezus komt en de bruiloft begint. Die eeuwig duren zal. Want aan het einde van de wereldgeschiedenis wacht een bruiloft. Een heerlijk feest door God bereid. Voor Zijn Zoon, de Bruidegom.

En dan het punt van de gelijkenis dat zo opvalt: dan gaat de deur dicht. En het is binnen of buiten. Ingaan in de eeuwige vreugde of buitenstaan in de eeuwige smart. Hemelse heerlijkheid, of helse rampzaligheid.

En daar zal dan niks meer aan te veranderen zijn. Als je dan begint buiten te staan dan kom je niet meer binnen, dan mag je niet meer binnen. Dan heeft roepen geen zin meer: Heere, Heere, doe ons open. Want er wordt niet naar geluisterd.

De deur is gesloten. Dat doet denken aan Noach en de ark. Als Noach en zijn gezin en de dieren in de ark zijn, lezen we ook zoiets: en de HEERE sloot achter hen toe. De deur van de ark werd gesloten. Dan zien we ook in welk licht dat staat. Dat je niet meer binnen mag in de bruiloft lijkt veel te zwaar aangezet, zo ongestvrij, zo streng. Onbillijk haast. Maar bij de ark blijkt wat er de achtergrond van is. De jarenlange afval van God, de zonde waaraan zij zich over hadden gegeven. De jaren van spotten en verachten van het bouwen van de ark. God doet geen onrecht als Hij buitenlaat. God geeft wat je verdiend. God geeft waar je zelf om hebt gevraagd. God geeft je over aan jezelf en je eigen keus van je eigen hart.

En daarom is er nu de prediking. Want Mattheus 25 begint met "Alsdan". Dan, als Jezus terugkomt, gaat het zo, dan blijft de deur dicht, ook al roept je nog zo hard. Maar nu, nu staat de deur open en worden we geroepen. Nu is er nog tijd. Nu geldt: klopt en u zal opengedaan worden. Roept Mij aan en Ik zal u uithelpen.

Dit is de achtergrond van de prediking. Jezus komt terug. De Bruidegom komt en dan kan het niet meer. Dan is het te laat, voor eeuwig te laat. En daarom zendt God nu Zijn Woord om te nodigen en te roepen. Kom binnen. Om ons aan te sporen: Roep Mij aan. Nu is het tijd om in te gaan. De prediking is bewijs van Gods bewogenheid. Bewijs van Zijn genegenheid om ons te behouden, om ons in te sluiten, binnen te doen gaan. De prediking roept u, jou, een ieder. Klopt! Roept! Roept Hem te hulp, te redding. Roept Hem om redding als je je zonden niet kent en niet ziet. Als je niet beseft dat je in gevaar bent en onder het oordeel bent. Roept. Roept Hem te redding als je iets beseft van je verlorenheid en schuld. Als je iets ziet van je ellende, als

voelt van je zondigheid. Roep! Roep Hem aan als je merkt dat je jezelf niet kunt bekeren, dat je zoveel tegen hebt, dat het je niet lukt en nooit zal lukken: roep. Als je maar doorleeft en doorleeft en je weet het allemaal wel, maar het doet niks. Roep!

En wie roept die wordt gered. Wie nu roept vindt genade.

Daar is de prediking voor bedoeld. Om ons nu te laten roepen. Daarom roept de HEERE ons zovaak. En het is Hem aangenaam dat de geroepenen tot Hem komen.

Totdat de dag komt dat de stem van de engel en de bazuin van de engel klinkt: de Bruidegom komt! En die gereed waren gingen in, in in de vreugde. Na lijden heerlijkheid, na strijd de overwinning. Als je Hem kent dan wacht een eeuwige vreugde die alle strijd en lijden meer dan waard is.

Maar wie niet gereed is, die moet buiten blijven. Die zal dan gaan roepen. Heere, Heere, doe toch open. Maar de deur blijft dicht. Jonathan Edwards zegt: is dat onrechtvaardig? Als God duizenden keren u riep en u hebt niet gehoord, is Hij dan verplicht om naar u wel te horen als u tot Hem roept? Als God duizenden keren riep en u hoorde Hem niet, is God dan verplicht te horen als u roept? Nee, toch. Daar zal zijn wening en knersing der tanden. Dat is wroeging en zelfverwijt.

Zo gij Zijn stem dan heden hoort..... roep Hem aan!

3 de plaats van ons allen

En ten derde de plaats van ons. Het is duidelijk dat is buiten of binnen. Eén van de twee. Daarom zo ontzaglijk belangrijk: waar staan wij in deze gelijkenis?

Dan moeten we de gelijkenis in zijn gehele bezien. Dan valt iets op. Je zou verwachten als het gaat over een bruidegom als Hoofdpersoon, dat er natuurlijk ook gesproken wordt over een bruid, dat die er ook in voorkomt. Maar dat is niet zo. Een bruid wordt niet eens genoemd. Voor Jezus bedoeling van de gelijkenis heeft Hij het wel over tien maagden. Ongetrouwde meisjes, jonge vrouwen, die nog nooit een man in bed hebben gehad, dat gaat volgens de Bijbel samen op. Want dan kan Jezus een verdeling aanbrenge in twee groepen, twee soorten van die maagden. Sommigen die wel olie bij zich hebben en anderen niet.

Dat zat zo. In die tijd haalde de bruidegom zij bruid op in haar ouderlijk huis voor de bruiloft. En dan was het gebruik dat er maagden, ongetrouwde vrouwen waren, die de bruidegom inhaalden. Die een eind van het huis van

de bruid langs de weg stonden te wachten tot de bruidegom zou komen en die dan de bruidegom zouden begeleiden naar het huis van zijn bruid.

Zo ook in deze gelijkenis. Tien maagden waren vooruit gelopen. En gaan wachten aan de kant van de weg. Misschien om zes uur 's avonds. En dan wachten tot de bruidegom zou komen. Ze hebben lampen bij zich. En nu maar wachten tot de bruidegom komt. Uur na uur verstrijkt. Ze vallen in slaap. En als dan ter middernacht de roep klinkt: de bruidegom komt! Dan krijgen 5 hun lampen aan en de andere 5 krijgen hun lampen niet aan. Dat verschil wil Jezus duidelijk naar voren laten komen.

Op weg naar Zijn wederkomst is er verschil.

Alhoewel, er is ook veel wat overeenkomt en wat ze toch alle tien hetzelfde hebben. Ze weten dat ze de bruidegom tegemoet gaan. Ze zijn dus kerkelijk meelevend. Ze zijn uitgegaan. Ze zijn betrokken en leven kerkelijk mee. Ze hebben lampen. Ze hebben belijdenis gedaan. Ze vallen allemaal in slaap: dat kan betekenen dat zij allemaal van lieverlee niet meer denken aan de wederkomst en opgaan in dit aardse leven, leven alsof het hier altijd zo blijft. Het kan ook betekenen dat zij allen sterven.

Veel gemeenschappelijk. Maar één ding niet. De olie. Dan houd ik het erop dat het olie is. Niet zozeer extra olie. Maar olie sowieso. Inderdaad, dat is dwaas: en lamp meenemen zonder olie. Die krijg je natuurlijk niet aan. Een zaklantaarn zonder batterijen erin, die gaat het natuurlijk niet doen, dat is dwaas. 5 van hen hadden geen olie bij zich in hen vaten. Konden dus nooit hun lamp aankrijgen.

Wat is die olie? Dat is dus niet het uiterlijke. Kerkgang, belijdenis doen, kerkelijk meeleven, avondmaalgang zelfs. Dat is het niet. Want dat hebben ze alle tien. Die olie zit hem het innerlijk. Jezus zegt Zelf in Mattheus 5: tenzij uw gerechtigheid overvloediger is dan die der farizeeen en Schriftgeleerden, zult gij in het Koninkrijk Gods niet ingaan. Het zit hem in een gerechtigheid vanuit Christus. Dat is anders dan de farizeeen, die hadden ook wel gerechtigheid, godsdienst, maar los van Jezus. En dat, Hij is de olie. Jezus Zelf en de gerechtigheid die Hij geeft. Daarom zegt Jezus ook tegen die vijf dwaze maagden als zij te laat roepen en kloppen: Ik ken u niet. Natuurlijk kent Jezus hen wel in die zin dat Hij weet wie het zijn en hoe ze heten. Maar Hij bedoelt: Ik ken, Ik herken u niet. Ik heb u nooit aan Mijn voeten gezien. Ik herken u niet als smekeling aan Mijn voeten om genade. Ik herken u niet als iemand die Mij nodig had en Mij om leven en genade bad. Dat we het leven zoeken buiten onszelf in Hem. Het leven: de vrijspraak en de vernieuwing van ons hart. De vergeving van schuld en de liefde tot God. Een liefde tot God, een dienen van God, vanuit de liefde van Christus. Vanuit de liefde van Christus, in Wie ik het

leven vond, de vrijspraak, de vergeving, de verlossing. Ik liep dood met mezelf, ik kwam aan de grond, want al mijn gerechtigheden zijn verwerpelijk voor God. Altijd met zonde bevestigd, altijd met verkeerde motieven, nooit uit zuivere bedoelingen. Ik ben verloren! Maar in Christus vind ik vrijspraak en vergeving. En vanuit Hem verlang ik God te dienen. Uit dankbaarheid. De olie is het dienen van God vanuit de liefde van Christus. Voor het oog van de mensen misschien heel zo netjes niet en nogal wat vlekken en scheuren erin. Maar God weet alle dingen, Hij weet dat ik Hem liefheb.

Die olie is het verschil.

Tussen binnen of buiten. Waar onze plaats is.

Zal Jezus tegen u zeggen: Ik ken u, Ik herken u: Ik heb zo vaak gezien aan Mijn voeten. Steeds weer had u Mij nodig. Steeds hartgrondiger zocht u heil in Mij.

Waar is onze plaats? Overeind, ongebogen? Levend van jezelf? Dan zal het straks zijn: Ik ken u niet. Buiten.

Waar is uw plaats? Gebogen, gekniel? Leven zoekend buiten jezelf? Dan zal het straks zijn: Ik ken u, gaat in. Binnen.

Waakt dan. Wees op tijd bereid. Wat is op tijd? Eén dag voor je sterven. En dat kan morgen zijn. Dus wat is op tijd? Vandaag! Heden.

Amen